

Sygn. akt I C upr 619/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2013 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Bartłomiej Rajca

Protokolant: Mirosława Mękarska

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2013r. w Środzie Śląskiej na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. w K.

przeciwko M. P.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego M. P. na rzecz strony powodowej (...) Sp. z o.o. w K. kwotę 2.676,27 zł (dwa tysiące sześćset siedemdziesiąt sześć złotych 27/100) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 29 maja 2012 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 651 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Zarządzenia:

1. odnotować;
2. kal. 21 dni.

28.02.2013 r.

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Sp. z o. o.w K.wniosła w dniu 29 maja 2012 r. do Sądu Rejonowego Lublinie-Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko pozwanemu M. P.o zasądzenie od pozwanego na jej rzecz nakazem zapłaty kwoty 2.676,27 zł wraz z odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu strona powodowa twierdziła, że w dniu 30 grudnia 2008 r. zawarła z pozwanym umowę sprzedaży energii elektrycznej nr (...)/2A/2008 dostarczanej na określony w umowie punkt poboru w K.ul. (...)dz. 107/209, (...)K., na podstawie której strona powodowa zobowiązała się do odpłatnego dostarczania tam energii elektrycznej i wywiązywała się z tego zobowiązania, wystawiając pozwanemu faktury VAT z tytułu swojej należności za poszczególne okresy płatności, natomiast pozwany nie uregulował określonych w pozwie należności z tego tytułu. Nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 20 czerwca 2012r. Sąd Rejonowy Lublinie-Zachód w Lublinie uwzględnił wniosek strony powodowej i nakazał pozwanemu zapłatę kwoty 2.676,27 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu; w wyniku wniesienia przez pozwanego sprzeciwu Sąd ten przekazał rozpoznanie sprawy do tut. Sądu. W sprzeciwie pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych oraz przyznał, że zawarł ze stroną powodową w dniu 30 grudnia 2008 r. umowę sprzedaży energii elektrycznej nr (...)/2A/2008 dostarczanej na określony w umowie punkt poboru w K.ul. (...)dz. 107/209, (...) K.oraz że w ramach tej umowy strona powodowa dostarczała pozwanemu energię elektryczną. Pozwany jednak podniósł, że strona powodowa nieprawidłowo naliczała

należności za zużyta przez niego energię elektryczną, dokonując błędnych odczytów z liczników energii elektrycznej znajdujących się na nieruchomości pozwanego, z tego powodu pozwany nie dokonał zapłaty za wskazane w pozwie faktury VAT, informując jednocześnie stronę powodową o bezzasadności naliczenia opłat za rzekomo zużyta energię elektryczną. Ponadto pozwany podniósł, że obecnie prowadzone są negocjacje ze stroną powodową w związku ze złożoną przez pozwanego reklamacją, a strony zamierzają zawrzeć ugodę co do zapłaty należności dochodzonej pozwem.

Po przekazaniu sprawy stroną powodową w pozwie wniesionym na urzędowym formularzu podtrzymała swoje żądanie w dotychczasowej wysokości i wniosła o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych, w tym m.in. kwoty 100 zł tytułem opłaty od pozwu wskazując, że wezwała pozwanego do zapłaty należności dochodzonych pozwem wezwaniem odebranych przez pozwanego w dniu 04.05.2012 r. i wskazała, że zadłużenie pozwanego wobec niej wynosi kwotę dochodzoną pozwem, w tym skapitalizowane odsetki w wysokości 176,27 zł. W odpowiedzi na sprzeciw pozwanego strona powodowa wskazała, że pozwany w żaden sposób nie udowodnił swoich twierdzeń, wbrew obowiązki z art. 6 Kc.

Bezsporne było między stronami (wskutek wyraźnego lub milczącego przyznania stron – art. 230 Kpc), że strony zawarły w dniu 30 grudnia 2008 r. umowę sprzedaży energii elektrycznej nr (...) /2A/2008 dostarczanej na określony w umowie punkt poboru w K.ul. (...)dz. 107/209, (...)K., na podstawie której strona powodowa zobowiązała się do odpłatnego dostarczania tam energii elektrycznej. Bezsporne było, że strona pozwana wywiązywała się ze swojego zobowiązania dostarczając energię elektryczną do ww. nieruchomości i doręczała pozwanemu faktury VAT za zużycie energii elektrycznej, natomiast pozwany nie uiścił należności za te faktury. Bezsporne było również, że strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty należności dochodzonych pozwem wezwaniem odebranych przez pozwanego w dniu 04.05.2012 r.

Sąd ustalił ponadto w sprawie następujący stan faktyczny:

Strona powodowa sprzedała pozwanemu energię elektryczną za kwotę: 1.639,62 zł z datą płatności 05.12.2011 r., 284,73 zł z datą płatności 07.11.2011 r., 130,48 zł z datą płatności 17.10.2011 r., 227,19 zł z datą płatności 14.09.2011 r., 217,98 zł z datą płatności 15.08.2011 r.

Dowód: - odpisy faktur VAT nr (...) – k. 28-40

- odpis przedsądowego wezwania do zapłaty z dnia 30.04.2012 r. – k.25

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się zasadne.

Sąd pominął zawnioskowany przez pozwanego dowód z przesłuchania stron, albowiem zgodnie z art. 227 Kpc przedmiotem dowodu są fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie, natomiast pozwany zawnioskował dowód z przesłuchania stron na niesprecyzowane bliżej - mimo że był reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym – „okoliczności związane z zawarciem oraz wykonaniem umowy”, czego nie można potraktować jako konkretne fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie.

Pozwany w postępowaniu przed tut. Sądem, będącym kontynuacją postępowania przed Sądem Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie, nie kwestionował w istocie roszczenia strony powodowej wynikającej z zawartej umowy o sprzedaż energii elektrycznej co do zasady, podnosząc jedynie zarzuty co do wysokości dochodzonej pozwem kwoty poprzez zarzut nieprawidłowego naliczania przez stronę powodową należności za zużyta przez niego energię elektryczną poprzez dokonywania błędnych odczytów z liczników energii elektrycznej znajdujących się na nieruchomości pozwanego. Pozwany jednak ani w sprzeciwie od nakazu zapłaty ani na rozprawie nie sprecyzował, na czym miałyby polegać te błędne odczyty ani nie przedstawił na tę okoliczność żadnych dowodów, mimo że wykazanie tej okoliczności obciążało pozwanego. Zgodnie bowiem z art. 6 Kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego

wywodzi skutki prawne. Należy zatem przyjąć, że strona powodowa wykazała swoje roszczenie, natomiast pozwany nie wykazał faktów tamujących lub niweczących roszczenia strony powodowej. Mając zatem na uwadze, że na dzień poprzedzający dzień wniesienia pozwu w niniejszej sprawie tj. 28 maja 2012 r. dochodzona pozwem kwota zawierała się w kwocie długu pozwanego wobec strony powodowej (wynoszącego kwotę 2.500 zł tytułem łącznej należności głównej oraz kwotę 176,28 zł tytułem skapitalizowanych odsetek od cząstkowych należności liczonych za okres od dni następujących po dniach ich płatności do dnia 28.05.2012 r.), należało zasądzić od pozwanego w pkt I wyroku na rzecz strony powodowej kwotę dochodzoną pozwem. O odsetkach od tej kwoty Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i art. 482 § 1 Kc naliczając je od dnia wniesienia pozwu w niniejszej sprawie.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w pkt II wyroku na podstawie art. 98 § 1 i 3 Kpc w zw. z art. 99 Kpc, zaliczając do kosztów procesu uiszczoną przez stronę powodową opłatę od pozwu w kwocie 34 zł, opłatę za czynności radcy prawnego strony powodowej w kwocie 600 zł (uznając, że brak jest podstaw do zasądzenia wyższej stawki niż minimalna) oraz kwotę 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, mając na uwadze strona powodowa nie wykazała poniesienia wyższych, uzasadnionych kosztów dochodzenia swoich praw w rozumieniu art. 98 § 1 i 3 Kpc, w szczególności poniesienia opłaty od pozwu w kwocie 100 zł.

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

Zarządzenia:

- odnotować,
- odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi strony powodowej;
- kalendarz 14 dni.